

ת"פ 19318/12/14 - מדינת ישראל נגד עומר עמור

בית משפט השלום בבאר שבע

16 דצמבר 2014

ת"פ 19318-12-14 מדינת ישראל נ' עמור(עציר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד קובי הרוש

נגד

עומר עמור (עציר)

הנאשמים

ע"י עו"ד אבו מדיעם שחדה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. >

ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תשע"ה, 16/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכניסה לישראל שלא כדין. ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. כמו כן, הפנה לעברו הפלילי של הנאשם שכולל 3 הרשעות קודמות לרבות ריצוי עונשי מאסר בפועל. לדבריו, גם אם המתחם כיום לאחר הלכת אלהרוש נע בין מאסר מותנה לבין 5 חודשים הרי שנוכח עברו הפלילי מן הראוי שזה יהיה ברף העליון ובמצטבר לכל עונש מאסר אחר. אין נסיבות המצדיקות הארכת המאסר המותנה ולא בשל שיקולי שיקום ולא בשל שיקולים הומניטריים.

ב"כ הנאשם מצדו מציין כי אין מחלוקת שמטרת כניסתו של הנאשם היתה לצרכי פרנסה כפי שהדבר עולה מהדוחות

עמוד 1

השונים בתיק. לא ניתן לייחס לנאשם סיכון בטחוני. המדובר בנאשם שציין את שם המעסיק שלו והמשטרה לא ניסתה למצוא את אותו מעסיק ומכאן יש לדבר על טענת הפלייה. אורכו של המאסר המותנה שהינו בלתי פרופרציונאלי גם על רקע אמירות הלכת אלהרוש מצדיק הארכתו. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח המתחם שנקבע בין מאסר על תנאי ועד חמישה חודשים מאסר הכוללים את המאסר המותנה.

דין והכרעה

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. כך גם יש בעבירות אלו משום הכבדה על כוחות הביטחון הנזקקים להגיש תשומות לרבות לצורך הטיפול בתופעה גם אם מדובר בשב"חים שנכנסים לצרכי פרנסה.

ברע"פ אלהרוש 3677/13 קבע בית המשפט העליון כי שעה שמדובר בכניסה לצרכי פרנסה נע כאמור בין מאסר על תנאי לבין מאסר של 5 חודשים אשר יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. ודוק, בסופה של אותה פסיקה המתייחסת לקביעת המתחם העונש ההולם מציין כב' השופט גו'ברן:

כי "לא נעלם מעיני שקביעת מתחם העונש לעבירת השב"ח לצרכי פרנסה ככזה שמיועד לעבירה שנעברת לראשונה יש משום התחשבות אפריורית בנסיבת העבר הפלילי, כבר בשלב קביעת מתחם העונש. כאמור כאשר העבירה נעברת יותר מפעם אחת, ניתן להתחשב בכך בתוך המתחם, וניתן גם לערוך מתחם עונש הולם שונה ושיקול הדעת בעניין זה נתון לבית המשפט הדן"...(הדגשות שלי. ד.ב. ט)

לטעמי, אין לגזור בעניינו של הנאשם שבפני את מתחם העונש כפי שנקבע ע"י בית המשפט העליון שכן כאמור מתחם זה דובר על מי שאין לחובתו כל הרשעות קודמות מה שרחוק בעניינו של הנאשם שבפני. המדובר במי שלחובתו 3 הרשעות קודמות וכך במסגרת תיק שמספרו 4370-06 הורשע הנאשם בבית משפט צבאי בעבירות של זיוף סימני זיוף של רכב, נהיגת רכב ללא רישיון ושלא עפ"י צו הוראות בטחון. ביתר שאת, בשנת 2011 נגזרו עליו 5 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של הסעת תושב זר וכניסה לישראל שלא כדין ואילו בשנת 2012 במסגרת ת.פ. 43156-06-12 נגזרו על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל גם כן בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף, נהיגה ללא רישיון והסעת תושב זר.

אפילו בית משפט מוכן היה לקבל בעניינו של הנאשם שבפני את מתחם העונש הנע בין מאסר מותנה ל-5 חודשים ולתת ביטוי לעברו הפלילי בגדרי המתחם או אז היתה נוצרת אנומליה באשר יתרת המאסר המותנה שניתן היה לגזור על הנאשם היתה מצטמצמת עד מאוד ובאופן שאינו עומד בקנה אחד עם עברו הפלילי. אשר על כן, בעניינו של הנאשם שבפני, מצאתי כי מתחם העונש ההולם מן הראוי שינוע בין אפס ל-7 חודשים הכוללים את הפעלת המאסר המותנה בתוכו.

אשר לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם הרי שכאמור הנאשם חוטא ומחטיא בכניסותיו בעבר שכן בשני המקרים בהם נכנס לישראל שלא כדין, הסיע עמו תושבים זרים וביצע עבירות נלוות, לרבות, שימוש במסמך מזויף ונהיגה ללא

רישיון נהיגה.

בטרם אגזור את עונשו אתייחס לשאלה העיקרית שעמדה בפני בית המשפט עניינה הארכת המאסר המותנה.

לא מצאתי כי בנסיבותיו של הנאשם שבפני נסיבות המצדיקות הארכתו של המאסר המותנה.

בהקשר לכך אציין כי עצם עובדת כניסתו לצרכי פרנסה בוודאי שאינה מהווה נסיבה יחודית שכן הלכה למעשה זהו המאפיין את כל החוטאים בכניסה לישראל שלא כדין עפ"י הלכת אלהרוש.

כך גם אציין שאורכו של המאסר המותנה על רקע עברו הפלילי אינו בלתי פרופורציונאלי שכן החמישה חודשים שתלויים ועומדים כנגדו ניתנו גם בגין הרשעתו בעבירות של זיוף והסעת תושב זר. אין לנאשם אותן נסיבות יחודיות כפי שנידונו ברע"פ 3242/13 וממילא המתחם שנקבע בעניינו של הנאשם בתיק זה אינו רלוונטי לתיק שבפני.

אשר לטענת ההפליה אציין כי אכן הנאשם ציין בפני היחידה החוקרת את שמו של אותו מעבר אולם לא עשה מעבר לאותו שם בעלמא. והדברים אמורים ביתר שאת, שעה שמדובר במי שלדבריו עובד איתו תקופה שאינה קצרה. כך גם אציין כי אפילו המשטרה יכולה היתה לצאת גדרה מעבר לבקשת מספר הטלפון של אותו מעביד, לא מצאתי שאותה התנהלות מצדיקה הארכת המאסר המותנה. הדבר ימצא ביטוי מסוים בחפיפת עונש המאסר אותו אשית על הנאשם בחלקו בעונש המאסר המותנה.

בשולי הדברים אציין כי שעה שתחתיתו של המתחם העונש ההולם מתחילה ממאסר צופה פני עתיד, או אז, ניתנו לבית המשפט כלים להתייחס לנאשמים שבהם נסיבות הומניטריות יוצאות דופן גם שלא משיקולי שיקום רכיב שאינו רלוונטי לשוהים בלתי חוקיים.

סוף דבר, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

א. חודשיים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 08.12.14.

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 5 חודשים מת.פ. 43156-06-12 כך שחודש ממנו יהיו בחופף לעונש המאסר עליו הוריתי בסעיף א' לעיל ו-4 חודשים במצטבר. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 6 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תשע"ה,
16/12/2014 במעמד הנוכחים.**

עמוד 3

דניאל בן טולילה , שופט

הוקלד ע"י חיה דמרי